

ning, hvilket jeg finder fuldstændig korrekt og rigtigt; thi en saadan Sag, der er afgjort paa den Maade, som stet er ved 2den Behandling, kan selvfølgelig ikke godt optages til 3die Behandling, medmindre der er kommen Ring imellem, der vise, at man har været feil underrettet, eller at Manglerne ere afhjulpne, og det er ikke Tilfældet her. Derimod er den høitærede Minister kommen med et Forslag om at forhøje Konservator Løwendals Lønning, idet man foreslaar at forhøje tredie Afdelings Annuum i et andet Niemed end oprindeligt tilfattet, i det Forslag til Finantslov, der blev forelagt i Oktober. Der var nemlig Annuum for denne Afdeling beregnet til 400 Kr., men for derigjennem at kunne supplere Samlingen med saadanne Former, der havde Betydning for den systematiske Repræsentation osv. Det nuværende Forslag om en Forhøjelse af tredie Afdelings Annuum gaar ud paa at blive sat istand til at indløse et Andragende fra Konservator og Kobberstikker Løwendal om at faae den Løn af 400 Kr., han nu har som Konservator ved den Westermanske Samling, forhøjet med et personligt Tillæg af 400 Kr. Det er i saa Henseende meddelt Udvalget Vilag, hvoraf det fremgaar, at Konservator Løwendal dels i en lang Række af Aar tidligere har arbejdet for Museet og derefter for 10 Aar siden er bleven ansat ved den saakaldte Westermanske Samling med dette lille Honorar af 400 Kr. og med Forpligtelse til ikke blot at besørge det Arbejde, der ligefrem følger med denne Samlings Ordning og Tilsynet med den, men ogsaa til at overtage alt det Arbejde, der maatte følge af denne Samlings Indrangering i Museet, hvilket er et temmelig betydeligt Arbejde og har medført, at han i de Aar, han har arbejdet ved denne Samling, gennemsnitlig har arbejdet 10 Timer om Vinteren, blot i denne Samlings Interesse, og Sommeren 12—14 Timer foruden Hjemmearbejde. Det turde derfor allerede heraf være klart, at det, han nu faar i sin Stilling som Konservator ved Westermansk Samling, er for lidt. Men det er ikke blot det Hensyn, der har bevæget vedkommende Autoriteter til at anbefale Løwendal, men tillige og navnlig Hensynet til, at han er en af Alle som overordentlig dygtig Konservator og Præparator og navnlig ogsaa Kobberstikker anerkjendt Mand, hvilket for disse Samlingers Vedkommende har saa stor Betydning, da de Bæret, der udgives over dem, ville tabe endel af deres Betydning, naar de Kobbertavler, hvoraf de ledsages, ikke ere omhyggelig og nøjagtig udførte. Hans Anerkjendelse som Kobberstikker er ikke blot rodfæstet hos Sagkyndige herhjemme, men ogsaa i Udlandet. Men hans Stilling som Konservator er paa Grund af den ringe Løn, og fordi han væsentligst maa søge sin For tjeneste ved særlige Arbejder, han faar overdraget, usikker, og hans Forbindelse med Museet derved ogsaa usikker. Der vil til en Mand af en saa-

dan anerkjendt Dygtighed let komme Tilbud fra Udlandet, som han kan blive nødt til at modtage, naar man ikke sørger for, at han faar en saadan sikret Stilling her, at han kan anvende sin Tid og Kræfter i Museets Tjeneste. Der er altsaa Fare for, at han enten, hvis han ikke bliver lønnet, som han bør, forlader Museet, eller at han, for at sikre sin Alderdom, bliver nødt til at tilfide sætte Museets Interesse ved at tage mod Arbejde for Udlandet, saa at han med Tiden kan gaa helt tabt for os. Disse Betragtninger ere fremsatte af hans nærmeste Foresatte, Professor Schjødt, som er den, der har ledet og har overordentlig store Fortjenester af Museets tredie Afdeling, idet han varmt anbefaler ham, og den høitærede Minister har ganske sluttet sig dertil, idet han stiller det Forslag, der her vil blive Gjenstand for Afstemning. Hele Udvalget har ogsaa sluttet sig til Forslaget og anbefaler Thinget at vedtage det. — Der er et Mindretal, der har stillet Forslag om desuden at forhøje Annuu for samtlige Afdelinger af Museet, og jeg antager altsaa, at dette Mindretal maa have den Mening, at man skal nu gjenoptage ved 3die Behandling, hvad der ved 2den Behandling blev negtet. Det kan jeg ikke tilraade, tværtimod maa jeg bestemt fraraade det, da Forslaget ikke er begrundet ved noget Nyt, der er fremkommet i saa Henseende, og dets Vedtagelse altsaa kun vil være en Forandring af en Beslutning, Thinget har taget, og som ikke engang den høitærede Minister har fundet sig besejret til at foreslaa forandret, og det efter min Formening med fuld Ret, idet det ikke bør forandres. Der maa gaa forud ganske andre Undersøgelser af, hvoreledes Museumsforholdene virkelig ere, og det kan blive Gjenstand for Forhandlinger under en anden Finantslovsbehandling om man vil forhøje disse Annuu, hvad jeg ikke tror, det er det Thing vil have Noget imod, naar det kun faaer Betryggelse for, at det opnaas, som fra Thingets Side er forlangt. — Endringsforslaget Nr. 36 er et Forslag, der allerede var stillet til 2den Behandling, og som blev udsat til 3die Behandling paa Grund af andre Overveielser, der stode i Forbindelse dermed, men som nu have tabt deres Betydning. — Jeg gaar da over til Endringsforslaget under Nr. 37, under det lærde Skolevæsen, som angaar Bidrag til Fredericia Latin- og Realskole. Trede Medlemmer ville erindre, at dette Spørgsmaal ogsaa har været behandlet ifjor. Paa Finantslovsforslaget for ifjor optoges der ved 2den Behandling et Forslag, der gik ud paa, at man vilde gaa til at give denne Skole et Tilskud af 2,000 Kr. foruden det tidligere Tilskud af 4,000 Kr. under Forudsætning af, at Amt og Kommune i den Anledning tilskjødde 1,000 Kr. Denne Forudsætning er kun tildels bleven opfyldt, idet Kommunen vel vil tilskjøde det Halve, og Amtet ogsaa nok vil give Noget eengang for